

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ**

**ФАКУЛЬТЕТ АУДІОВІЗУАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА
КАФЕДРА ТЕЛЕБАЧЕННЯ**

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Гарант освітньої програми
Світлана РИБАЛКО

31.08. 2021 р.

ЗАТВЕРДЖУЮ:

Проректор з навчальної роботи
Ірина СТАШЕВСЬКА

31.08. 2021 р.

**СИЛАБУС
навчальної дисципліни**

«СПЕЦКУРС З ІСТОРІЇ АУДІОВІЗУАЛЬНИХ АРТ-ПРАКТИК»

Освітньо-професійна програма – Аудіовізуальне мистецтво та виробництво

Спеціальність – 021 Аудіовізуальне мистецтво та виробництво

Галузь знань – 02 Культура і мистецтво

Рівень вищої освіти – другий (магістерський)

Силабус склала:

кандидат мистецтвознавства, доцент Наталія МАРХАЙЧУК

Силабус затверджено на засіданні кафедри телебачення
Протокол № 1 від «17» серпня 2021 р.

Завідувач кафедри телебачення,
кандидат мистецтвознавства, доцент

Наталія МАРХАЙЧУК

Силабус погоджено на засіданні ради факультету аудіовізуального мистецтва,

Протокол № 2 від «31» серпня 2021 р.

Голова ради факультету АВМ,
доктор мистецтвознавства, доцент

Наталія РЯБУХА

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ДИСЦИПЛІНУ

1	Назва дисципліни	Спецкурс з історії аудіовізуальних арт-практик
2	Викладач-1	Наталія Віталіївна Мархайчук
3	Контактні дані викладача-1	natalkakharkiv@gmail.com 050-403-13-74
4	Статус дисципліни (обов'язкова чи вибіркова)	вибіркова
5	Рік підготовки	I
6	Семестр	2
7	Лекції (год.)	20
8	Семінарські заняття (год.)	10
9	Практичні заняття (год.)	
10	Самостійна робота (год.)	60
11	Індивідуальна робота (год.)	—
12	Кількість кредитів	3,0
13	Загальна кількість годин	90
14	Види / форми поточного контролю	поточне опитування, робота на семінарських та практичних заняттях, доповіді з презентаціями, творче есе
	Вид підсумкового контролю	залік

2. АНОТАЦІЯ ДИСЦИПЛІНИ

2.1. Місце дисципліни в програмі навчання

«Спецкурс з історії аудіовізуальних практик» – навчальна дисципліна, яка в контексті сучасних досягнень світового мистецтва надає світоглядну та теоретичну підготовку з історії аудіовізуального мистецтва для студентів галузі знань 02 «Культура і мистецтво» Спеціальності 021 «Аудіовізуальне мистецтво та виробництво» на другому (магістерському) рівні вищої освіти. Вона посідає важливе місце у підготовці магістрів аудіовізуального мистецтва та виробництва, оскільки спрямована на вдосконалення знань про історію аудіовізуального мистецтва, розширення уявлень про теорію та проблеми аудіовізуальної культури, культурні та мистецькі цінності тощо.

Кількість годин, відведених навчальним планом на вивчення дисципліни на *денній* формі навчання становить 90 год., із них 10 – лекції, 10 – семінарські заняття, 10 – практичні заняття, 60 – самостійна робота студентів. На *заочній* формі навчання кількість годин, відведених навчальним планом, становить 90 год., із яких 3 – лекції, 3 – семінарські заняття, 3 – практичні заняття, 81 – самостійна робота студентів.

2.2. Пререквізити та постреквізити дисципліни

Спецкурс з історії аудіовізуальних практик спрямований на набуття студентами поглиблених вузькоспеціалізованих новітніх знань з теорії та історії аудіовізуального мистецтва, а також удосконалити набуті раніше навички аналізу та інтерпретації аудіовізуальних творів та об'єктів аудіовізуальних арт-практик у їх соціо-культурному та історичному контекстах. Це у свою чергу має підвищити рівень компетентності майбутнього фахівця.

Теоретичний матеріал дисципліни переважно ґрунтується на знаннях, уміннях та навичках, набутих студентами під час вивчення таких нормативних та вибіркокових дисциплін, як «Історія кіно і телебачення», «Історія образотворчого мистецтва», «Теоретичні проблеми сучасної аудіовізуальної культури», «Мистецтво ХХ – ХХІ століть», «Аудіовізуальне мистецтво в контексті сучасної культури», «Цифрове ТБ і медіакомунікації» та ін.

Своєю чергою, здобута студентами у ході вивчення навчальної дисципліни система знань, умінь і навичок стане теоретичним підґрунтям для написання магістерської дисертації, подальшого вивчення теорії і практики аудіовізуального мистецтва на III (освітньо-науковому) рівні вищої освіти, а також під час безпосередньо власного виробництва аудіовізуальних творів.

2.3. Мета навчальної дисципліни – отримання знань з теорії та історії аудіовізуального мистецтва та сучасних аудіовізуальних арт-практик, необхідних у фаховій діяльності; ознайомлення з етапами розвитку аудіовізуального мистецтва та, у тому числі, візуальної культури загалом.

2.4. Завдання вивчення дисципліни.

1. Засвоїти розвиток аудіовізуального мистецтва, його видову структуру, морфологію;
2. поглибити розуміння впливу новітніх технологій на формування аудіовізуальних арт-практик;
3. усвідомити взаємовпливи образотворчих, зображальних, візуальних, пластичних, аудіовізуальних арт-практик протягом історії їхнього паралельного розвитку;
4. ознайомитися із творчої спадщиною провідних митців та їхніми етапними творами в контексті розвитку аудіовізуальних практик;
5. мислити світ мистецтва не лише як світ шедеврів, але й як особливу сферу культурної практики, що має свій внутрішній лад та закони.

Пройшовши курс студент має:

знати: об'єкт, предмет, структуру дисципліни; основні етапи становлення та розвитку аудіовізуальних практик; методи досліджень аудіовізуальних творів; методи аналізу конкретних мистецьких явищ; систему теоретичних постулатів, що моделювали розвиток окремих арт-практик; творчість видатних майстрів; ілюстративний матеріал курсу;

уміти: самостійно та вільно орієнтуватися в теоретико-методологічних питаннях сучасного мистецтвознавства; використовувати необхідну термінологію та методологічні підходи при розкритті поставлених питань та аналізі мистецьких пам'яток; аналізувати процеси, що відбуваються в аудіовізуальному мистецтві; аналізувати фахову літературу з курсу, обґрунтовувати власну думку щодо проблем сучасного художнього процесу; логічно, грамотно викладати отримані знання (в усній та письмовій формах), а також аргументовано доповідати результати власних спостережень;

мати навички: володіння необхідним понятійно-термінологічним апаратом; визначення креативно-художньої специфіки конкретного мистецького явища; визначення внеску провідних митців у розвиток аудіовізуальної культури та мистецтва; аналізу художнього твору.

2.5. Найменування та опис компетентностей, формування яких забезпечує вивчення дисципліни.

Інтегральна компетентність - здатність розв'язувати складні задачі і проблеми в сфері аудіовізуального мистецтва та виробництва або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.

Загальні компетентності:

ЗК 1. Здатність вчитися та оволодіти сучасними знаннями.

ЗК 2. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

ЗК 6. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 8. Здатність інтегрувати спеціалізовані концептуальні знання, що включають сучасні творчі та наукові здобутки у сфері професійної діяльності та є основою для критичного осмислення актуальних проблем в галузі.

ЗК 12. Здатність до орієнтування в особливостях художньо-виробничих тенденцій вітчизняного та міжнародного аудіовізуального процесу.

Професійні компетентності:

ФК 1. Здатність застосовувати міждисциплінарні підходи при критичному осмисленні та вирішенні проблем теорії та практики аудіовізуального мистецтва та виробництва.

ФК 3. Здатність застосовувати сучасні методи та засоби аналізу та прогнозування складних проблем професійної діяльності.

ФК 5. Здатність до експертної та консультативної діяльності в сфері аудіовізуального мистецтва та виробництва.

ФК 7. Здатність до самоосвіти та підвищення кваліфікації в аудіовізуальному мистецтві та виробництві.

ФК 10. Здатність критично оцінювати художню якість аудіовізуального продукту та обґрунтовувати експертні висновки.

ФК 13. Здатність знаходити відповідні засоби подальшого підвищення виконавської, педагогічної кваліфікації у сфері аудіовізуального мистецтва.

ФК 15. Вміння здійснювати аналіз екранної продукції щодо її художніх та медійних особливостей, технологічних знахідок та труднощів на всіх стадіях виробництва, визначати жанрово-стильову та архітектонічну специфіку аудіовізуального твору.

ФК 16. Знання сучасних тенденцій розвитку аудіовізуального мистецтва, специфіки його видів, жанрово-стилістичних особливостей та інтерпретаційних стратегій

ФК 24. Вміння здійснювати аналіз екранної продукції відповідно її художніх та медійних особливостей, технологічної специфіки на всіх стадіях виробництва.

2.6. Результати навчання.

Результати вивчення даної освітньої компоненти деталізують такі програмні результати навчання:

ПРН 1. Володіти методологією та методикою наукового пізнання сучасних проблем аудіовізуального мистецтва та виробництва.

ПРН 2. Уміти застосовувати міждисциплінарні підходи при критичному осмисленні та вирішенні проблем теорії та практики аудіовізуального мистецтва та виробництва.

ПРН 13. Ґрунтовно осмислювати суспільно-політичні, культурні та мистецькі процеси на державному та світовому рівні в історичному контексті та їх актуальному стані;

ПРН 17. Розуміти специфіку функціонування аудіовізуальних творів в умовах розвитку цифрового простору.

ПРН 20. Креативно мислити відповідно до викликів часу та основних тенденцій в сфері аудіовізуального мистецтва, генерувати ідеї, бути рішучим у провадженні нових стратегій та творчих рішень у створенні аудіовізуальних творів.

ПРН 21. Реалізовувати на практиці поглиблені знання з теорії і практики аудіовізуального мистецтва та виробництва, менеджменту аудіовізуальної сфери.

3. ПОЛІТИКА ДИСЦИПЛІНИ

3.1. Політика оцінювання. Перевірка та поточне оцінювання знань студентів денної форми навчання проводиться протягом семестру. Кожна оцінка виставляється відповідно до розроблених викладачем та заздалегідь оголошених студентам критеріїв, а також мотивується в індивідуальному порядку на вимогу студента.

У випадку не виконання студентом усіх передбачених робочою програмою форм поточного контролю він не допускається до заліку. Студент може здати борги на атестаційному / заліковому тижні (строго до взаємоузгодженого розкладу).

За рішенням кафедри студентам, які брали участь в позанавчальній науковій діяльності або виконували узгоджені з лектором індивідуальні форми роботи, присуджуються додаткові бали, кількість яких залежить від об'єму виконаної роботи на значимості досягнених результатів.

3.2. Політика академічної поведінки та доброчесності.

Під час роботи в аудиторії необхідно бути взаємно толерантним, поважати думку іншого. Конфліктні ситуації мають відкрито обговорюватись в академічних групах з викладачем. У разі загострення конфлікту він має обговорюватися у порядку, визначеному відповідним положенням ХДАК.

Норми академічної етики: дисциплінованість; відповідальність; дотримання субординації; академічна доброчесність.

Плагіат та інші форми академічної недоброчесності є неприпустимими. У разі виявлення будь-якої форми плагіату завдання / робота не зараховується.

Використання під час аудиторної роботи гаджетів припустимо виключно з навчальною метою. Звук виклику мобільного телефону має бути відключеним.

**4. ПРОГРАМА ТА СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ,
відповідно до затвердженої робочої програми**

№ тижня	Назви розділів і тем	ГОДИН							
		денна форма				заочна форма			
		у тому числі				у тому числі			
усього	л	с	пр	срс	л	с	пр	срс	
РОЗДІЛ 1. ГЕНЕЗА ТА РОЗВИТОК АУДІОВІЗУАЛЬНИХ ПРАКТИК. МОДЕРНІЗМ									
1	Введення до спецкурсу. Методологічний та поняттєво-термінологічний апарат курсу. Мистецтво межі 19-20 ст.: «образотворчість» та «візуальність» і кінець міметичної репрезентації у модернізмі. Техніко-технологічні новації в художній культурі межі 19-20 ст.: поява фотографії і кінематографу.	11	2	1		8	1		10
2	«Модернізм» і «авангард». Художній авангард та оновлення художньої мови мистецтва. Колаж і монтаж як техніка і метод / принцип сучасного художнього висловлювання. Фотомонтаж ідеї кінетизму в арт-практиках конструктивізму. Фотографія і фотомистецтво: технології та образність. Український світлопис / фотографія I третини 20 ст.	14	4	2		8	2	1	10
3	Переосмислення часу, простору, «творчої дії» в мистецтві авангарду: вплив фотомистецтва та кінематографу. Зародження нових візуальних та «екранних» художніх практик. «Екран» як формоутворюючий принцип в художній культурі або «археологія медіа».	14	4	2		8	1		12
4	Експериментальний кінематограф 1920-х: митці і твори. Експерименти зі світло-, телепроекціями у візуальних / аудіовізуальних практиках футуристів і дадаїстів. Аудіальність в експериментальних арт-практиках.	13	2	1		10	2	1	12
РОЗДІЛ 2. МИСТЕЦТВО II ПОЛОВИНИ ХХ СТОЛІТТЯ. ПОСТМОДЕРНІЗМ									
5	Реформа авангардних парадигм у Європі та новації американського мистецтва 1940–60-х. Поява кінетичного мистецтва та експерименти зі «світловим мистецтвом» (аудіовізуальна абстракція). Нова морфологія мистецтва.	13	2	1		8	2	1	10
6	Розвиток аудіовізуального мистецтва на тлі розвитку contemporary art 1960–80-х (асамбляж, об'єкт, енвайронмент та «нова фігуративність»; поп-арт, концептуалізм та мінімалізм; віденський акціонізм тощо). Поява та становлення відео-арту як нової арт-практики на зламі кіно-, телемистецтва та contemporary art. Фотоконцептуалізм. Розвиток фотографії та аудіовізуальних	14	4	2		8	1		10

	практик у радянському мистецтві 1960–80-х.								
7	Аудіовізуальне мистецтво на сучасному етапі. «Медійність» та інтерактивність мистецтва на сучасному етапі. Суб'єктивність новітніх арт-практик. Проектність, дискурсивність, мультидисциплінарність як основа сучасних арт-практик. Інтернет як нове середовище художньої культури. Арт-технології та арт-практики в сучасному аудіовізуальному мистецтві: митці і твори. Аудіовізуальні арт-практики у міжнародних мистецьких проектах.	13	2	1		10	1	1	12
РАЗОМ за семестр		90	20	10		60	10	4	76

Зміст лекцій визначається затвердженою у чинний спосіб робочою програмою.

5. СЕМІНАРСЬКІ ТА ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ та ЇХ ТЕМАТИКА

Семінарські заняття

Семінар є ефективною формою організації навчання у вищій школі, оскільки органічно поєднується з лекціями, вирішує навчальну, розвивальну, діагностично-корекційну та контролюючу функції та дозволяє вирішувати такі дидактичні цілі, як

- ✓ поєднання лекцій із самостійною навчально-пізнавальною діяльністю студентів;
- ✓ забезпечення системного повторення, поглиблення і закріплення знань за темою;
- ✓ розвиток навичок розумової праці, творчого мислення,
- ✓ розвиток уміння використовувати теоретичні знання на практиці;
- ✓ формування у студентів інтересу до науково-дослідної роботи;
- ✓ здійснення діагностики і контролю знань студентів, тощо

Сучасний семінар - різновид практичного заняття, який передбачає самостійне опрацювання студентами окремих тем і проблем відповідно змісту навчальної дисципліни та обговорення результатів цього вивчення, представлених у вигляді тез, повідомлень, доповідей, рефератів тощо. З огляду на лаконічність курсу, програмою передбачено проведення традиційних (тематичних) семінарів та спецсемінарів, мета яких – зв'язок набутих знань з історії мистецтва із спеціальністю.

Тематика семінарських занять

№ теми	№ сем	НАЗВА ТЕМИ	годин
РОЗДІЛ 1			
1-2	1	Художній авангард та оновлення художньої мови мистецтва	2
3	2	Зародження нових візуальних та «екранних» художніх практик.	2
4	3	Експериментальний кінематограф 1920-х: генеза, здобутки, вплив на подальший розвиток мистецтва	1
РОЗДІЛ 2			
5	4	Нова морфологія мистецтва (аудіовізуальні арт-практики).	1
6	5	Розвиток медіа-мистецтва. Поява та становлення відео-арту як нової арт-практики на зламі кіно-, телемистецтва та contemporary art.	2
7	6	Мистецтво «нових медіа» у другій половині ХХ ст	2
<i>Разом за семестр годин</i>			<i>10</i>

Графік проведення семінарів забезпечується логікою викладання курсу та відповідає тижням, зазначеним у структурі дисципліни. Питання для обговорення, які виносяться на семінар, викладені у Навчально-методичних рекомендаціях до дисципліни.

Практичні заняття

Сучасні практичні заняття — це форма навчального заняття, при якій науково-педагогічний працівник організує детальний розгляд студентами окремих теоретичних положень навчальної дисципліни шляхом виконання спеціально сформульованих завдань та сприяє формуванню вмінь і навичок їх практичного застосування шляхом виконання студентом відповідно сформульованих завдань.

Практичні заняття мають важливе виховне та практичне значення і орієнтовані на вирішення наступних завдань:

- поглиблення, закріплення і конкретизацію знань, отриманих на лекціях, семінарах та в процесі самостійної роботи;
- розвитку умінь спостерігати та пояснювати явища, що вивчаються;
- формування практичних умінь і навичок, необхідних в професійній діяльності;
- розвитку самостійності (у структурі практичного заняття домінує самостійна робота студентів) тощо.

6. САМОСТІЙНА РОБОТА СТУДЕНТІВ

Самостійна робота студента є основним способом оволодіння навчальним матеріалом у час, вільний від обов'язкових аудиторних занять, і є невід'ємною складовою процесу вивчення конкретної дисципліни. Навчальний матеріал дисципліни, передбачений робочим навчальним планом для засвоєння студентом у процесі самостійної роботи, виноситься на підсумковий контроль поряд з навчальним матеріалом, який опрацьовувався при проведенні аудиторних занять.

Підготовка до аудиторних занять, до проміжного й підсумкового контролю знань відбувається згідно робочої/навчальної програми. Під час підготовки передбачається ознайомлення та конспектування навчальної літератури, перегляд навчальних та художніх відеофільмів, робота з ілюстративним матеріалом.

Тематика самостійної роботи студентів та форми звітності

№ тиж	№ теми	завдання та форма звітності	ДФН	ЗФН
РОЗДІЛ 1				
1	1	«Образотворчість» та «візуальність» і кінець міметичної репрезентації у модернізмі. <i>Форма звітності: конспект, тези.</i>	6	8,5
2	2	Колаж і монтаж як техніка і метод / принцип сучасного художнього висловлювання. <i>Форма звітності: тези, ілюстрації та їх аналіз.</i>	8	11
3	3	«Екран» як формоутворюючий принцип в художній культурі або «археологія медіа» (дизайн, реклама і медіа). <i>Форма звітності: конспект, тези.</i>	6	8,5
4-5	4	Аудіальність в експериментальних арт-практиках. <i>Форма звітності: тези, ілюстрації</i>	8	11
РОЗДІЛ 2				
6	5	Постмодернізм: текст і контекст, концепт, цитатація, симулякр, пастищ тощо. <i>Форма звітності: конспект, тези, ілюстрації</i>	9	8
7-8	6	Розвиток фотографії та аудіовізуальних практик у радянському мистецтві 1960–80-х <i>Форма звітності: конспект, тези, ілюстрації</i>	12	13
8-9	7	«Медійність» та інтерактивність мистецтва на сучасному етапі. <i>Форма звітності: конспект, тези, ілюстрації.</i>	12	16
Усього за семестр годин			60	81

**Тематика
рефератів (письмових робіт)**

НАЗВА ТЕМИ
Техніко-технологічні новації в художній культурі межі 19-20 ст.
Фотографія і сінематограф межі 19-20 ст.: аналіз явища
Експерименти зі світло-, телепроекціями у візуальних / аудіовізуальних практиках футуристів і дадаїстів. Аудіальність в експериментальних арт-практиках.
Кінетичне мистецтво та експерименти зі «світловим мистецтвом».
Аудіовізуальні арт-практики 1960–80-х рр. Становлення медіа-мистецтва.
Арт-технології та арт-практики в сучасному аудіовізуальному мистецтві

Графік проведення практичних занять забезпечується логікою викладання курсу та відповідає тижням, зазначеним у структурі дисципліни. Проблеми та задачі для практичних занять викладені у Навчально-методичних рекомендаціях до дисципліни.

7. ФОРМИ КОНТРОЛЮ ТА ЗАСОБИ ОЦІНЮВАЄЕЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Перевірка та поточне оцінювання знань студентів денної форми навчання проводиться за 100-бальною шкалою. Загальний бал складається з суми балів з усіх видів навчальної роботи відповідно до структури кредитів / балів, отриманих протягом семестру.

Студент вважається таким, що успішно засвоїв курс, якщо він:

1. вільно володіє необхідною термінологією;
2. виконав усі заплановані викладачем завдання самостійної роботи;
3. під час теоретичного опитування вірно відповідає на поставлені запитання, орієнтується у видово-жанровій специфіці твору / явища, визначає його стиль чи напрям, тощо;
4. здійснює аналіз / інтерпретацію твору / явища;
5. визначає внесок провідних митців у розвиток аудіовізуального мистецтва.

Форми оцінювання: поточне тестування, творчі есе, відповіді на семінарських заняттях, іспит (підсумковий контроль).

Завданням *поточного контролю* рівня знань є перевірка вивченого матеріалу, визначення ступеня його засвоєння, формування навичок самостійної роботи з текстами та спроможності їх осмислення та інтерпретації; навичок усної самопрезентації. Здійснюється під час аудиторних занять. На лекціях наприкінці пари може проводитися експрес-контроль (тестування, перевірка засвоєння ілюстративного матеріалу тощо). На семінарах оцінюються виступи за питаннями, що винесені на самостійну роботу, активність участі в диспутах, дискусіях тощо (див. відповідний пункт цього силабусу).

Проміжний контроль рівня знань передбачає перевірку виконаних протягом відповідних тем/модулів завдань самостійної роботи студентів та здійснюється під час проведення модульно-тематичних атестацій. Модульно-тематична атестація передбачає *індивідуальну* перевірку знань ілюстративного матеріалу курсу, уміння його проаналізувати та вписати в контекст доби (епохи), стилю, творчості майстра тощо. Також рубіжні етапи контролю знань передбачені у формі усного опитування на семінарських заняттях (див. пункт цього силабусу щодо семінарських занять), перевірки якості виконання завдань самостійної роботи студентів під час атестацій (див. пункт цього силабусу щодо самостійної роботи студентів)..

Підсумковий контроль виконується з метою оцінювання рівня знань, вмінь і навичок, отриманих студентом протягом семестру. Система підсумкового контролю передбачає оцінювання рівня знань всіх тем дисципліни.

Залік проводиться в усній формі. Студент допускається до іспиту за умови виконання усіх навчальних завдань і наявності позитивних результатів з усіх форм поточного та проміжного

контролю. Кількість балів, які студент може отримати за результатами іспиту, не може перевищувати 20 % від загальної кількості балів (100 балів).

8. КРИТЕРІЇ ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Рейтинговий бал є «комплексним показником успішності студента, який визначається сумою фактично набраних рейтингових балів за усіма передбаченими заліковими модулями семестру і дає кількісну характеристику стану поточних навчальних досягнень студента з цієї дисципліни».

Оцінювання поточного контролю відбувається за наступними критеріями:

- якість виконання завдань самостійної роботи студентів;
- ступінь засвоєння фактичного та ілюстративного матеріалу;
- розуміння, рівень засвоєння питань (проблем), що вивчаються;
- якість підготовки презентацій з використанням сучасних професійних програмних засобів, тощо.

Розподіл балів, які отримують студенти

	розділ N 1				розділ N 2				разом
	T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7		
Семінари	-	5	5	3	4	5	5		22
Практичні	4	-	4	5	4	5	5		22
СРС	4	4	4	4	5	5	5		31
Рубіжний / підсумковий контроль	10				15				25
РАЗОМ									100

Кількість балів за виконання навчальних завдань нараховується з урахуванням наступних критеріїв:

- повнота розкриття проблемного питання;
- самостійність виконання завдань,
- своєчасність;
- креативність.

Шкала оцінювання та критерії оцінювання

Сума балів за всі види	ECTS	Оцінка за національною шкалою та її критерії	
90 – 100	A	відмінно	вірно відповідає на поставлені запитання; вільно володіє термінологією та основними теоретичними поняттями з предмету; брав активну участь у практичних заняттях; виконані завдання СРС
82-89	B	добре	вірно відповідає на поставлені запитання, але не достатньо вільно володіє термінологією та основними теоретичними поняттями з предмету; брав активну участь у практичних заняттях; виконані завдання СРС
74-81	C		не завжди вірно відповідає на поставлені запитання, не достатньо вільно володіє термінологією та основними

			теоретичними поняттями з предмету; не завжди брав активну участь у практичних заняттях; виконані не всі завдання СРС
64-73	D	задовільно	не відповідає на усі поставлені запитання, не достатньо вільно володіє термінологією та основними теоретичними поняттями з предмету; не достатня участь у практичних заняттях; виконані не всі завдання СРС
60-63	E		не відповідає на усі поставлені запитання, не достатньо вільно володіє термінологією та основними теоретичними поняттями з предмету; не достатня участь у практичних заняттях; виконані не всі завдання СРС
35-59	F X	не зараховано з можливістю повторного складання	не відповідає на поставлені запитання, не вільно володіє термінологією та основними теоретичними поняттями з предмету; не брав участь у практичних заняттях; виконані не всі завдання СРС
0-34	F	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не відповідає на поставлені запитання, не володіє термінологією та основними теоретичними поняттями з предмету; не брав участь у практичних заняттях; не виконані завдання СРС

РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Арган Дж. Современное искусство. 1770—1970. М.: Искусство, 1999.
2. Бёрджер Ж. Фотография и ее предназначение. М.: ООО «Ад Маргинем Пресс», 2014.
3. Голдберг Р. Искусство идей и медиапоколение // Голдберг Р. Искусство перформанса. От футуризма до наших дней. М.: ООО «Ад Маргинем Пресс», 2014. С. 189-275.
4. Гройс Б. От картины к файлу и обратно: искусство в цифровую эпоху // Гройс Б. Политика поэтики: сб. ст. – М.: ООО «Ад Маргинем Пресс», 2010. С. 189—199.
5. Гройс Б. Медиа-искусство в музее // Гройс Б. Комментарии к искусству. М.: ХЖ, 2003. С. 147-163.
6. Жидков В. Виртуальная реальность и искусство // Системные исследования культуры. 2008. СПб.: Алтейя, 2009 С. 198 – 232.
7. Иоскевич Я Видеоарт: между телевидением и искусством // Экранная культура. Теоретические проблемы. СПб.: «Дмитрий Буланин», 2012. С. 523-556.
8. Ландяк О. Дигітальний вектор сучасної медіакультури. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Теорія культури і філософія науки, 1029 (2). С. 162.
9. Ландяк О.М. Медіа-арт в контексті сучасного екранного мистецтва [Електронний ресурс] / О.М.Ландяк. – Режим доступа: <http://oaji.net/articles/2015/1739-1431380022.pdf>
10. Манович Л. Археология компьютерного экрана // Экранная культура. Теоретические проблемы. СПб.: «Дмитрий Буланин», 2012. С. 55-76.
11. Маньковская Н., Бычков В. Современное искусство как феномен техногенной цивилизации. М.: ВГИК, 2-11.
12. Олива А.Б. Искусство на исходе второго тысячелетия. – М., «Художественный журнал», 2003. (метод. фонд)
13. Пигулевский В. Искусство и арт-практика. Харьков, Гуманитарный центр, 2019.
14. Савчук В. Философия фотографии. – СПб., 2005. – 256 с.
15. Соломатова В. Специфіка аудіовізуального дискурсу в дигітальній культурі // Питання культурології. 201. Вип. 35. С. 68-76.

16. Пилипчук В. Українська художня фотографія. Етапи становлення та мистецькі засади розвитку. Львів: Світ, 2011.
17. Трэски А. Теория видео: онлайн-видео: эстетика или деградация видео. Харьков: Гуманитарный центр, 2017.
18. Хофман В. Основы современного искусства. Введение в его символические формы / Пер. с нем. А. Белобратова. – СПб: Академический проект, 2004. – 560 с. (метод. фонд)
19. Хухтамо Э. Заметки по поводу археологии медиа // Экранная культура. Теоретические проблемы. СПб.: «Дмитрий Буланин», 2012. С. 95-106.

Допоміжна література

1. Адорно Т. Теория эстетики. – К., 2002.
2. Аймермахер К. Второй русский авангард. Аспекты развития советского искусства начиная с пятидесятых годов // Аймермахер К. От единства к многообразию. Разыскания в области «другого» искусства 1950-х – 19890-х годов. М. РГГУ, 2004.
3. Арнхейм Р. Искусство и визуальное восприятие. М., 1974. [Главы: Введение. Равновесие. Выразительность.]
4. Бел М., Брайсен Н. Семиотика и искусствознание // Вопросы искусствознания. – М., 1996. – № 12. [Главы: Контекст. Отправители. Получатели. Нарратология. История и статус значения.]
5. Бобринская Е. Коллаж. Фотомонтаж // Бобринская Е. Русский авангард: границы искусства. – М.: Новое литературное обозрение, 2006. – С. 228 – 279.
6. Бранский В. Искусство и философия. – Калининград: Янтарный сказ, 1999.
7. Бучев М. Метаморфозы предмета в произведениях и акциях Армана (1950 – 1960-е годы) // Западное искусство. XX век. Образы времени и язык искусства. – М., 2003. – С. 78 – 91. (метод. фонд)
8. Вуненбургер Ж.-Ж. Кино встречает новые медиа // Экранная культура. Теоретические проблемы. СПб.: «Дмитрий Буланин», 2012. С. 597-604.
9. Вышеславский Г. Современное искусство = «актуальное» искусство? // Terra incognita – 2001. – № 9. – С. 3. (метод. фонд)
10. Герман М. Модернизм. Искусство первой пол. XX в. – СПб.: Азбука–классика, 2003. – 480с.
11. Гогсейко Л. Історія українського кінематографа. / Пер. з фр. Київ: «Кіно-Коло», 2005.
12. Голдберг Р. Искусство перформанса. От футуризма до наших дней. М.: ООО «Ад Маргинем Пресс», 2014.
13. Голубицкая А. «Искусство новых медиа»: коммуникативный и темпоральный аспекты // Диалог: медиа студії, 2012, № 22. С. 71- 84.
14. Голубицкий И. Модели співпраці між куратором та художником: етика та практика у музеї сучасного мистецтва // Візуальне мистецтво 80-х – 90-х у культурному мистецтві XX ст.: Матеріали міжнародної конференції. – К., 1999. – С. 78 – 79. (метод. фонд)
15. Гройс Б. Комментарии к искусству. М.: ХЖ, 2003.
16. Громов Е. Творческий метод: фантом или реальность? // Советское искусствознание: Методологические проблемы. – М.: Наука, 1994. – С. 137 – 156.
17. Зубавіна І. Нові екранні технології: специфіка комунікативної дії. Віртуалізація світу як стратегія "нуль дистанції" // Сучасне мистецтво. — Вип. 1. — К.: "Акта", 2004. — С. 246-241.
18. Имдаль М. Моментальная фотография и «Граф Лепик» Эдгара Дега // Имдаль М. Опыт другого видения. Статьи об искусстве X – XX веков. Киев: Дух и литера, 2011. С. 193-202.
19. Иоскевич Я. Интернет как новая середина художественной культуры. // Экранная культура. Теоретические проблемы. СПб.: «Дмитрий Буланин», 2012. С. 299-333.
20. Краусс Розалинд. Подлинность авангарда и другие модернистские мифы. Пер. с англ. А. Матвеевой, К. Кистяковской, А. Обуховой. М.: «ХЖ», 2003. – 317 с.

21. Левченко, О. Зміна парадигми аудіовізуальних мистецтв у ситуації експансії цифрових технологій. Вісник Київського національного університету культури і мистецтв. Серія: Аудіовізуальне мистецтво і виробництво, 2, 42-52.
22. Литвина Т. Телевизионное пространство как объект дизайна. М. МГХПУ им. Строганова, 2007.
23. Лотман Ю. Структура художественного текста // Лотман Ю. Об искусстве. – СПб: «Искусство СПб», 2005. – С 14 – 286
24. Лотман Ю. Текст в тексте // Лотман Ю. Статьи по семиотики искусства. – СПб: Академический проект, 2002. – 58 - 78.
25. Лотман Ю., Цивьян Ю. Диалог с экраном . Таллин: Александра, 1994. 144 с.
26. Малви Л. Визуальное удовольствие и нарративный кинематограф // Антология гендерных исследований. Минск: ПроPILEI, 2000. С. 280-296.
27. Малевич К. Чорний квадрат. – СПб.: Азбука-классика, 2003. – 576 с.
28. Моженко, М. Дигіталізація медіа і сучасна аудіовізуальна культура. Вісник КНУКіМ. Серія: Мистецтвознавство, 33, 91-98.
29. Наумова Л. Авангардні пошуки українських кінооператорів 1920-х років // Українська кінооператорська школа: заб ст. Київ, «Кіно-Театр», 2020. 240 с.
30. Панділовський М. Зміна свідомості та електронна культура // Візуальне мистецтво 80-х – 90-х у культурному мистецтві ХХ ст.: Матеріали міжнародної конференції. – К., 1999. – С. 6 – 11. (метод. фонд)
31. Петров М. Симультанность в искусстве. Культурные смыслы и парадоксы. М.: «Индрик», 2010.
32. Петрова О. Мистецтвознавчі рефлексії: Історія, теорія та критика образотворчого мистецтва 70-х років ХХ ст. – поч. ХХІ ст.: 3б. ст. – К.: Вид. дім «КМ Академія», 2004.
33. Разлогов .К. .Искусство экрана: проблемы выразительности. М. : Искусство, 1982.
34. Раппапорт А. «Верёвки» Кабакова: Опыт интерпретации концептуалистского ассамбляжа // Советское искусствознание. Вып. 26: Сб. ст/ Ред. В. Полевой. – М.: Советский художник, 1990. – С. 32 – 61.
35. Раппапорт А. Десяносто девять писем о живописи. – М.: Новое литературное обозрение, 2004. – 344с. (метод. фонд)
36. Ривліна, В. Дискурс культур у нових медіа. Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Соціальні комунікації, 12, 67-74
37. Савчук В. Конверсія искусства. – СПб., 2001. – 288 с. (метод. фонд)
38. Савчук В. Режим актуальности. – СПб: Издательство СПб Унив., 2004. – 280 с.
39. Сідлін М. «Актуальне мистецтво»: проблема перекладу та інтерпретація популярного терміну російської арт-критики 90-х // // Візуальне мистецтво 80-х – 90-х у культурному мистецтві ХХ ст.: Матеріали міжнародної конференції. – К., 1999. – С. 65 – 67. (метод. фонд)
40. Сколота З. Н. Современное искусство: формы и технологии // Молодой ученый. — 2013. — №11. — С. 852-856.
41. Соколов В. О некоторых подходах и принципах исследования китноизображения // Соколов В. Киноведение как наука. М.: Канон+, 2010. С/ 132-206/
42. Степанов Ю. Пространство и миры // Философия языка в границах и вне границ. – Х.: Око, 1994. – Т. 2. – С. 17 –18.
43. Ступин С. Феномен открытой формы в искусстве ХХ века. М: Индрик, 2012.
44. Хиллер Б. Стиль ХХ века. М.: Слово, 2004.
45. Эко У. Открытое произведение: Форма и неопределенность в современной поэтике. – СПб.: Академический проект, 2004. – 384 с. (метод. фонд)
46. Якобсон Р. Язык и бессознательное / Пер. с англ., фр.; ред. пер. – Ф. Успенський. – М.: Гнозис, 1996, – 248 с.
47. Ямпольский М. По ту сторону повествования: киноавангард // Память Тиресия . — Москва, РИК «Культура», 1993. — С. 203-327.

ЕЛЕКТРОННІ РЕСУРСИ

48. Анджелл К. Уорхол как создатель фильмов [Фильмы Энди Уорхола] // Неделя Уорхола в Москве. – М., 2001. – С. 63 – 76. // <http://www.gif.ru/warhol/>
49. Базилева И. [Сможет ли современное искусство стать современным?](http://xz.gif.ru/numbers/64/bazileva/) //
50. Барабанов Е. [Ресурс этического: между эстетизацией и утопией](http://xz.gif.ru/numbers/57/barabanov/) //
51. Барт Р. Смерть автора // <http://www.humanities.edu.ru/db/msg/30874>
52. Беньямин В. Производство искусства в эпоху его технической воспроизводимости – М., 1996. або см. <http://www.out-line.ru/ben.html>
53. Бобринская Е. [Сомнительная сущность искусства](http://xz.gif.ru/numbers/54/somnitelnaya) //
54. Буррио Н. Современное искусство и репрезентация // <http://xz.gif.ru/numbers/55/13/#1>
55. Відкритий архів українського медіа-арту [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.mediaartarchive.org.ua/about/>
56. Вплив класичного мистецтва на кіно та фотографію <https://culturalproject.org/lectures/kino-klasyche-mystectvo>
57. Гаврилова Л.Г. Феномен мультимедиа: технологический, культурологический и искусствоведческий взгляд [Электронный ресурс] /Л.Г.Гаврилова. – Режим доступа: <http://elib.osu.ru/bitstream/123456789/1008/1/1776-1783.pdf>
58. Глобальный кайф: краткая история видеоарта — от авангарда до триумфа <https://kinoart.ru/texts/globalnyy-kayf-kratkaya-istoriya-videoarta-ot-avangarda-do-triumfa>
59. Горбунова Н. Пост-постмодернизм? [Электронный ресурс] / Н.Горбунова. – Режим доступа: <http://reading-hall.ru/publication.php?id=9868>
60. Горюнова О. Медиа: история экспансии. Курс лекции [Электронный ресурс] / О.Горюнова, доп. – Режим доступа: <http://gtmarket.ru/laboratory/expertize/3169#contents> Гринберг К. [Авангард и китч](http://xz.gif.ru/numbers/60/avangard-i-kitch/) //
61. Гройс Б. [«Большой проект» как индивидуальная ответственность](http://xz.gif.ru/numbers/53/groys/) //
62. Гройс Б. [Логика равноправия](http://xz.gif.ru/numbers/58-59/logika-ravnopraviya) // <http://xz.gif.ru/numbers/58-59/logika-ravnopraviya>
63. Гройс Б. [Топология современного искусства](http://xz.gif.ru/numbers/61-62/topologiya/) // <http://xz.gif.ru/numbers/61-62/topologiya/>
64. Гройс Б. Глядя на труд другого // <http://xz.gif.ru/numbers/64/groys/>
65. Дрик А. Медиа-искусство как лекарство от технофобии [Электронный ресурс] / А. Дрик. – Режим доступа: http://artukraine.com.ua/a/media-iskusstvo-kak-lekarstvo-ot-tehnofobii/#.WGJNwLkwB_E
66. Кинетическое искусство: Всё вертится https://artchive.ru/encyclopedia/4237~Kinetic_art
67. Ковылина Е. [Нравится или не понимаю?](http://xz.gif.ru/numbers/55/25/) // <http://xz.gif.ru/numbers/55/25/>
68. [Кураторство: апология любви и дружбы](http://xz.gif.ru/numbers/55/11/) // <http://xz.gif.ru/numbers/55/11/>
69. Метц К. Воображаемое означающее травма [Электронный ресурс]. 2015. — Режим доступа: <http://padaread.com/?book=50735&pg=161>.
70. Подорога В. [Произведение и качество](http://xz.gif.ru/numbers/55/7/) // <http://xz.gif.ru/numbers/55/7/>
71. Рыженко И. Где кончается искусство и начинается объект? История самой скандальной статьи об искусстве XX века <https://knife.media/against-minimalism/>
72. Савчук В. [Метакритическая решительность](http://xz.gif.ru/numbers/55/8/) // <http://xz.gif.ru/numbers/55/8/>
73. Улицын В. Коммунальный (пост)модернизм (Московский концептуализм). – М., 1998. Или // <http://yanko.lib.ru/books/art/tupicin-kom-post-modern.htm>
74. Уорхол Э. Философия Энди Уорхола (от А к Б и наоборот) = The philosophy of Andy Warhol (from A to B and back again) / [Пер. с англ. Г. Северской]. — М.: Аронов, 2001. * <http://alexey-lao.narod.ru/quote/yorhol.html>
75. Усманова А. Умберто Эко: Парадоксы интерпретации // <http://yanko.lib.ru/books/cultur/usmanova-eco.htm>

76. <http://xz.gif.ru/numbers/64/intro/>

77. Якимович А. Об историческом сознании и актуальности болевых ощущений // <http://xz.gif.ru/numbers/57/yakimovitch/>